

Франция сама да изважда всички та тая стока, въвелъ *покровителственна система* на фабрична та промишленность. Той давалъ на французски ти фабриканти пари отъ хазна та, прашталъ писма, та викалъ отъ други земи най-добри майстори, издавелъ правила, които опрѣдѣлявали каквина та на фабрични ти произведения; а главно то е, че той подигналъ тарифа та, или мито то на стока та, штошла отъ вънъ; отъ това станала тя нѣ-скѣпа, та люде ти напуснали да куповать вънкашна стока. Негово то залѣгане направило голѣмъ успѣхъ. За малко врѣме работи ти на французски ти фабрики нѣ само зели да се сравняватъ по достоинство то съ чуждестранни ти, нѣ и зели да вадеть нѣ-хубава стока отъ тѣхъ, и французска та стока зела да се разнася по всички Европа; най-много се прочули лионски ти копринени работи, валенски ти тантели, хобеленовски ти шарени книги и пр. Кралъ тѣ и негови ти чиновници гледали да се харчи стока та отъ фабрики ти та подбуждали богати ти да живѣять богато и да прѣскають имане то си. (А това имало лоши сетнани).

Колберъ, за да улесни внѣтрѣшна та търговия, уништожавалъ стражи ти между области ти смалилъ мито то на французски ти стоки и поправиль пѣтишта та (правиль шосета и прокаровалъ канали). Освѣнъ това той распространилъ французски ти заселишта въ Америка и между друго придобиль плодovitа та долина по долно то течение на Мисисипи (въ честь на Louis XIV наречена Луизияна). За да забрани заселишта та и морска та търговия Колберъ усилилъ флота та; освѣнъ това укрѣпилъ много военни пристаништа (Тулонъ, Брестъ и др.) съ помощъ та на прочутии инженеринъ Вобана. Колберъ съ залѣгане то си за нѣколко врѣме повдигналъ търговия та на Франция и напълнилъ хазна та. Нѣ ништо не можало да допѣлни разноски ти на Людовикъ XIV, които отъ день на день ставали все повече и повече, едно отъ богатий животъ